

Presse og Information

Den Europæiske Unions Domstol
PRESSEMEDDELELSE NR. 126/11
Luxembourg, den 24. november 2011

Dom i sag C-70/10
Scarlet Extended SA / Société belges des auteurs, compositeurs et éditeurs
SCRL (SABAM)

EU-retten er til hinder for, at en national ret pålægger en internetudbyder at indføre et filtreringssystem med henblik på at forhindre ulovlig downloading af filer

Et sådant påbud overholder hverken forbuddet mod, at der pålægges en sådan udbyder en generel forpligtelse til overvågning, eller kravet om, at der sikres en passende afvejning mellem på den ene side den intellektuelle ejendomsret, og på den anden side friheden til at oprette og drive egen virksomhed, retten til beskyttelse af personoplysninger og friheden til at modtage eller afgive oplysninger

Denne sag er opstået under en tvist mellem Scarlet Extended SA, der er internetudbyder, og SABAM, som er et belgisk administrationsselskab, der repræsenterer ophavsmænd, komponister og udgivere af musikværker ved at give tredjemand tilladelse til at gøre brug af beskyttede værker.

I løbet af 2004 konkluderede SABAM, at internetbrugere, der bruger Scarlets ydelser, uden tilladelse og uden at betale nogen afgift downloader værker fra Scarlets katalog på internettet ved hjælp af et »peer-to-peer« netværk, der er et transparent middel til deling af indhold, som er uafhængigt, decentraliseret og forsynet med avancerede søge- og downloadingfunktioner.

Efter påstand herom nedlagt af SABAM pålagde præsidenten for Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgien) Scarlet som internetudbyder at bringe krænkelse af ophavsretten til ophør, ved at gøre det umuligt for selskabets kunder ved hjælp af »peer-to-peer« software at foretage enhver form for afsendelse eller modtagelse af elektroniske filer, der indeholder et musikalsk værk i SABAM's register, idet Scarlet ellers ville blive pålagt tvangsbøder.

Scarlet appellerede denne afgørelse til Cour d'appel de Bruxelles, idet selskabet gjorde gældende, at påbuddet ikke var i overensstemmelse med EU-retten, fordi det de facto pålagde Scarlet en generel forpligtelse til at overvåge udvekslingen af oplysninger på dennes netværk, hvilket ikke ville være foreneligt med direktivet om elektronisk handel¹ eller med de grundlæggende rettigheder. På det grundlag har Cour d'appel forespurgt Domstolen, om EU-retten giver medlemsstaterne mulighed for at tillade en national ret at pålægge en udbyder af internetadgang helt generelt og præventivt og for internetudbyderens egen regning og uden tidsbegrænsning at indføre et system med filtrering af al elektronisk kommunikation med henblik på at identificere omsætningen af ulovlige elektroniske filer.

Domstolen bemærker indledningsvis i den dom, der er afsagt i dag, at indehavere af intellektuelle ejendomsrettigheder kan kræve nedlagt forbud over for mellemmand såsom internetudbydere, hvis tjenester anvendes af tredjemand til at krænke de intellektuelle ejendomsrettigheder. Betingelserne for påbuddene henhører under national ret. Imidlertid skal disse nationale regler overholde de begrænsninger, der følger af EU-retten, som bl.a. forbuddet i direktivet om elektronisk handel, hvorefter de nationale myndigheder ikke må vedtage foranstaltninger, der pålægger en internetudbyder at foretage en generel overvågning af de oplysninger, denne formidler på sit netværk.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/31/EF af 8.6.2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (EFT L 178, s. 1).

I denne henseende fastslår Domstolen, at det pågældende påbud pålægger Scarlet at foretage en aktiv overvågning af samtlige oplysninger om alle dennes kunder med henblik på at forebygge enhver krænkelse af de intellektuelle ejendomsrettigheder. Følgelig pålægger det nævnte påbud en generel overvågning, der ikke er forenelig med direktivet om elektronisk handel. Endvidere krænker et sådant påbud de gældende grundlæggende rettigheder.

Beskyttelsen af den intellektuelle ejendomsret er knæsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Imidlertid fremgår det intet sted i charteret eller i Domstolens retspraksis, at en sådan ret er urørlig, og at dens beskyttelse derfor skulle være absolut.

I det foreliggende tilfælde indebærer påbuddet om at etablere et filtreringssystem, at al elektronisk kommunikation på den berørte internetudbyders netværk overvåges i ophavsretsindehavernes interesse, idet denne overvågning i øvrigt er tidsbegrænset. Et påbud ville således medføre en krænkelse af Scarlets frihed til at oprette og drive egen virksomhed, fordi det ville forpligte denne til for egen regning at etablere et komplekst, dyrt og permanent it-system.

Desuden ville virkningerne af påbuddet ikke begrænse sig til Scarlet, idet det omtvistede filtreringssystem ligeledes ville kunne krænke dennes kunders grundlæggende rettigheder, dvs. retten til beskyttelse af deres personoplysninger og deres frihed til at modtage eller videregive oplysninger, idet disse rettigheder er beskyttet af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Det er for det første ubestridt, at påbuddet ville indebære en systematisk analyse af alt indhold og indsamling og identificering af brugernes ip-adresser, hvorfra det ulovlige indhold udsendes på netværket, idet disse adresser er beskyttede personoplysninger. For det andet ville påbuddet kunne krænke friheden til at afgive og modtage oplysninger, fordi systemet muligvis ikke ville være i stand til at skelne mellem et ulovligt og et lovligt indhold, således at dettes iværksættelse kunne have den virkning at blokere for kommunikationer med lovligt indhold.

Følgelig fastslår Domstolen, at med vedtagelsen af et påbud, der forpligter Scarlet til at etablere et sådant filtreringssystem, ville den berørte nationale ret ikke overholde kravet om at sikre en passende afvejning mellem på den ene side den intellektuelle ejendomsret, og på den anden side friheden til at oprette og drive egen virksomhed, retten til beskyttelse af personoplysninger og friheden til at modtage eller afgive oplysninger.

Domstolen besvarer derfor spørgsmålet med, at EU-retten er til hinder for, at det pålægges en internetudbyder at indføre et system med filtrering af al indgående og udgående elektronisk kommunikation, der gennemføres ved hjælp af internetudbyderens tjenesteydelser, der uden forskel anvendes over for alle kunderne, præventivt, for internetudbyderens egen regning og uden tidsbegrænsning.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retsvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Presse- og Informationsafdelingen: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via "[Europe by Satellite](#)". ☎ (+32) 2 2964106